

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/77/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010657
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715010657.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Slavoja Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného E. W. stíhaného pre pokračovací trestný čin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1, 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom do 1. 1. 2006, na verejnom zasadnutí dňa 23.02.2017 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/118/2015 zo dňa 30.05.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.d/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/118/2015 z 30.05.2016 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por. sa

obž. E. W., nar. XX. XX. XXXX v T. T., trvale bytom T. XXX/XX, t.č. T. T., E. XX,

o d s u d z u j e

podľa § 250a ods. 3 Tr.zák. účinného do 1.1.2006 s použitím § 35 ods. 1, 2, 3 Tr.zák. účinného do 1.1.2006 a § 40 ods. 1 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006, na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. účinného do 1.1.2006, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. účinného do 1.1.2006, súd obžalovanému u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006, zároveň z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/52/2010 zo dňa 08.04.2011, ktorým bol obžalovanému uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženie, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/118/2015 zo dňa 30.05.2016 bol obž. E. W. uznaný vinným z pokračujúceho trestného činu úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k §

250a ods. 1, 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom do 1. 1. 2006 na tom skutkovom základe, ako je uvedený v napadnutom rozsudku pod bodmi 1.) až 7.).

Za to bol odsúdený podľa § 250a ods. 3 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006 s použitím § 35 ods. 1, 2, 3 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006 na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm.b/ Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006 súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do II.NVS.

Podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006 súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 5 rokov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr.zák. účinného do 1. 1. 2006 súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/52/2010 zo dňa 08.04.2011, právoplatný dňa 12.10.2011, ktorým bol obž. E. W. uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 rokov a to vo výroku o treste.

Ďalej podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd odkázal poškodené spoločnosti Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, EOS KSI Slovensky, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, ARTIN, spol. s r.o., Radničné námestie 6, 085 01, Bardejov, IČO: 31 666 183, s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný podáva odvolanie proti výroku o vine a treste a žiada zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, eventuálne s poukazom na § 322 ods. 3 Tr.por, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že obžalovaného v zmysle § 285 písm.c/ Tr.por. oslobodí spod obžaloby. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na to, že sa priznal len ku konaniu uvedenom pod bodom 4.) obžaloby, ostatných skutkov sa nedopustil, žiadaný majetkový prospech nemal. Nesúhlasil s uloženým trestom odňatia slobody a súčasne ani s uloženým trestnom zákazu činnosti. Preto požiadal súd, aby prehodnotil dôkaznú situáciu, ako aj jeho vyjadrenie k veci a potom ho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridriavala písomných dôvodov odvolania a skonštatovala, že obžalovaný sa necíti byť vinný zo žalovaných skutkov, okrem skutku uvedenom pod bodom 4.) v napadnutom rozsudku. Z uvedeného dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých bodoch a preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že čo sa týka tejto trestnej veci vie, že sa v tomto prípade urobilo dosť, nepopieral účasť na týchto skutkoch, necítil sa však na to, aby išiel do výkonu trestu, má priateľku, s ktorou má dieťa, má vysoký úver, z toho dôvodu by chcel zostať na slobode. Pokiaľ ide o doposiaľ vykonané tresty, vykonal 10-mesačný trest, z ďalšieho bol podmienečne prepustený, z ktorého sa osvedčil. V ostatnom sa pridriavala návrhov svojej obhajkyne.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného E. W. nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu. Krajský súd v tomto smere zistil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutkov nepriznal okrem skutku uvedenom pod č. 4 napadnutého rozsudku, kde priznal vinu. Pokiaľ ide o výrok o vine, je však nutné konštatovať, že obžalovaný je

usvedčovaný predovšetkým pod bodom 1.) napadnutého rozsudku svedkom D. M., ktorému zodpovedali aj listinné dôkazy a to žiadosť o spotrebný úver zo dňa 22.10.2004, potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti od zamestnávateľa O. E. M. - VIRIDIS, ako aj zmluva o úvere zo dňa 27.10.2004. Pokiaľ ide o skutky 2.), 3.), 4.), 5.), 6.) v napadnutom rozsudku, v týchto prípadoch sa obžalovaný v prípravnom konaní priznal pri výsluchu zo dňa 30.06.2006 ako obvinený za prítomnosti svojho obhajcu. Priznaniu obžalovaného vo všetkých týchto prípadoch svedčili aj listinné dôkazy, rôzne žiadosti o pôžičky, potvrdenia o príjme zo závislej činnosti a fotokópie občianskych preukazov, prípadne zdravotného preukazu, ako aj zmluvy o úvere tak, ako boli tieto jednotlivé dôkazy citované v napadnutom rozsudku. Pri skutku uvedenom v bode 7.) napadnutého rozsudku napriek popieraniu obžalovaného bol usvedčovaný zo spáchania tohto skutku svedkyňou E. G., ktorá komunikovala s mužom E. , ktorý mal v tom čase od 28 do 30 rokov. Vypísal všetky doklady a vybral z vrečka razítko E. W. - ACTION. Jej výpovedi korešpondovala aj zmluva o spotrebnom úvere. Z uvedeného dôvodu odvolací súd musel obhajobu obžalovaného v tomto smere vyhodnotiť ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum. Vzhľadom na vykonané dôkazy potom prvostupňový súd správne posúdil konanie obžalovaného v bodoch 1.) až 7.) napadnutého rozsudku ako pokračovací trestný čin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250a ods. 1, 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení platnom a účinnom do 1.1. 2006.

Na druhej strane však krajský súd dospel k inému záveru, ako prvostupňový súd ohľadne uloženého trestu obžalovanému, keďže vzhľadom na plynutie času od spáchania skutku do rozhodnutia súdu vo veci samej uplynulo 11 rokov, pričom nie je možné prehliadnuť ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, ktorej základným rysom je znižovanie uložených trestov, zodpovedá aj princípu spravodlivosti, lebo vykonanie závažného trestu po dlhom období od spáchania deliktu nemá zásadný vplyv ani na páchatel'a, ani neslúži generálnej prevencii, je skôr aktom formálneho aplikovania zákona, bez vzťahu k jeho výchovnému aspektu (viď. rozsudok NS SR, sp.zn. 3To/11/2011 zo dňa 07.12.2011). Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd znížil uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody pôvodne z 36 mesiacov nepodmienečne na 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do II.NVS a to v súlade s požiadavkou na účel trestu. Takto uložený trest obžalovanému odvolací súd považuje za primeraný a v súlade s požiadavkami na generálnu a individuálnu prevenciu. Vzhľadom na zrušený rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/52/10 zo dňa 08.04.2011 potom za rovnakých podmienok odvolací súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 5 rokov v súvislosti s ukladaním úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.